

РЕШЕНИЕ

№ 3499

гр. София, 28.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3418** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ЗД [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез процесуален представител адв. М. Г., срещу решение от 23.02.2021 г., постановено по н.а.х.д.№ 10693/2020 г. от СРС, НО – 111-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-395/21.07.2020 год., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на ЗД [фирма] за нарушение на чл. 108, ал.1 от Кодекса за застраховането КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция”, в размер на 3000 лв., на основание чл.644, ал.2, предл.2 Кодекс за застраховането(КЗ).

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на материалния закон. Неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условията на повторност. Допуснато е съществено процесуално нарушение като в АУАН не е отразено, че нарушението е повторно. Неправилна е дадената правна квалификация на нарушението, тъй като следва да намери приложение чл.496 и сл. КЗ, а не чл.108 КЗ. Релевират се доводи за приложението на чл.28 ЗАНН и за явна несправедливост на наложеното наказание. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна

на процесното НП.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Л. оспорва жалбата като неоснователна. Подробни съображения са изложени в представените писмени бележки. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на жалбата и моли съдът да потвърди въззивното решение.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на актосъставителя В. П.. Установено е, че на 18.12.2019 г. пред ЗД „Б. И.” е предявена претенция № [ЕГН] от Б. Б. за заплащане на обезщетение на основание задължителна застраховка „Гражданска отговорност” по повод настъпило на 13.12.2019 г. застрахователно събитие – пътнотранспортно произшествие. Към претенцията са приложени доказателства, установяващи нейното основание и размер. На 17.01.2020 г. са представени последните документи по претенцията, както и банковата сметка, по която да бъде преведена сумата. Съгласно чл.108, ал.1 КЗ, в тримесечен срок от предявяване на застрахователната претенция застрахователят е длъжен да се произнесе по нея като или да определи и изплати размера на обезщетението или да даде мотивирано становище за отказ от изплащане. Застрахователят е изплатил следващото се застрахователно обезщетение на 01.07.2020 г., т.е. след законоустановения тримесечен срок, който е изтекъл на 07.02.2020 г.

При тази фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството.

Този извод е правилен и решението на въззивната инстанция не страда от посочените в касационната жалба пороци.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства.

Оплакването за допуснати съществени процесуални нарушения е неоснователно. На първо място тезата на касатора, че в АУАН следва да са посочени обстоятелствата, сочещи на повторност на нарушението, е неправилна. Повторността не е елемент от

фактическия състав на самото нарушение, а е елемент от производството по определяне размера на санкцията. В правомощията на административнонаказващия орган е да определя размера на наказанието и в тази връзка да преценява дали да наложи санкцията, предвидена за повторно нарушение. Такова задължение съставителят на АУАН няма. В ЗАНН не съществува задължение в АУАН да бъде посочена приложимата санкционна норма, поради което не е допуснато соченото процесуално нарушение.

Неоснователно е и оплакването за противоречие с материалния закон - погрешна квалификация на нарушението като повторно. От доказателствата по преписката се установява, че с НП № 3-10-9378?017 г., влязло в сила на 13.05.2019 г. на касатора е наложено административно наказание за същия вид нарушение. С оглед разпоредбата на § 1, т.51 от ДР на КЗ процесното административно нарушение са явява повторно и правилно е приложен материалния закон.

Съдът намира за неоснователно и оплакването за явна несправедливост на наложеното наказание. Чл.644, ал.2 КЗ предвижда при повторно нарушение на юридическите лица да бъде налагано наказание „имуществена санкция“ в размер от 2 000 до 40 000 лв. Определената от административнонаказващия орган имуществена санкция е в размер на 3 000 лв., т.е. почти се изравнява с предвидения минимум, поради което не се явява явно несправедлива.

Относно приложимостта на разпоредбата на чл.496 КЗ настоящата инстанция намира искането за неоснователно. Нормата на чл.108 КЗ се явява обща - относима до всички застрахователни претенции, докато чл. 496 КЗ урежда пределният срок за произнасяне по застрахователните претенции „Гражданска отговорност“ и не дерогира приложението на чл.108 КЗ. Застрахователят е длъжен да се произнесе в 15-дневен срок, но ако се наложи да бъдат представяни допълнителни доказателства и това да забави процеса, то крайният срок за произнасяне не може да бъде по-дълъг от посочения в чл.496 КЗ.

Неоснователно е искането за приложение на чл.28 ЗАНН. В тази насока районният съд е изложил конкретни и ясни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да преповтаря.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на делото и въз основа направеното искане и на основание чл.63, ал.5 ЗАНН, във вр. чл.37 ЗПП, вр. чл. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63, ал.1 ЗАНН Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 23.02.2021 г., постановено по н.а.х.д.№ 10693/2020 г. от СРС, НО – 111-ти състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :